

Z Wiednia d. 17. Sierpnia.

Podług doniesienia z głównej kwatery Bosko, postanowił kommanderujący feldmarszałek hrabia Suwarow wziąć twierdzę Serravalle. W celu tym posłał część Rofsyjskiej dywizji generała Szwejkowskiego do Novi, a Xcia Pograzion z 2 Rofsyjskimi batalionami do opasania tego miejsca. Cesarski generał Mitrowski odebrał rozkaz odeprzeć w 6 batalionów piechoty, 3 bataliony grenadyerów i 1 sawadronem husarów nieprzyjacielskie forpoczty, które komunikacją między Serravalle i Novi utrzymywały, i formowania właściwie obserwacyjney armii. Rosyjski pułkownik Harding miał zlecenie z przydanem sobie Cesarzkim oficyerem od kwatery mistrzszego sztabu i kapitanem Perzel od artylleryi kierować oblężeniem. D. 5 t. m. zaczęto strzelać do tej twierdzy; poruszenia nieprzyjaciela zmierzające na niej odsiecz wskazały potrzebę pomocy obserwacyjny korpus z batalionami grenadyerów i regimentem dragonii Karacza-

ia. — Roboty do oblężenia Tortony tak już daleko posunięto, że woocy z 5 na 6 zostały rowy otwarte. Dla wsparcia tych przedsięwzięć i dla znaydowania się w bliskosci na każdy wypadek, została główna kwatery z Bosko do Bozolo Forrigaro przeniesiona. — Przy głównej armii pod Arcy Xciem Karolem nie zaszyły do d. 9 sierpnia żadne nieprzyjacielskie kroki. D. 4 śpiewano przy tej armii z powodu szczęśliwego zdobycia Mantui *Todeum*.

Dwie osłateczności we Włoszech zajądają jeszcze sprzymierzeńcom wiele pracy: w wyższych Włoszech potrzeba Francuzów wyprzeć z Genujskiego, i odebrać im mocne fortece Tortona, Coni, Feszestrelles. Pierwsza ma cytadelę nietylko nowo wystawioną, ale przy swoim korzystnym położeniu tak mocno ufortyfikowaną, że chcąc ją wziąć, potrzeba ją prawie zburzyć. Forteca ta jest z miastem stolicą znanej prowincyi Tortony, która przez pokoy Wiedeński 1736 R. królowi Sardyjskiemu jako lenność Rzeszy została ustąpiona.

W roku 1745 była ta forteca od Hiszpanów zdobytą powrzuconiu doniey w czasie oblężenia, które niespełna 14 dni trwało 11, 000 bomb i 70,000 kul armatnych. Coni ma także nader mocną cytadelę, która w roku 1694 i 1744 bezskutecznie przez Francuzów oblęgana była. Fenestrelles w Delphinacie jest równie mocna: Francuzi po odstąpieniu Sabaudyi Pignerolu w roku 1696 postawili tam cytadelę nazwaną Mutin, dla zapewnienia sobie wniścia do Piemontu i zastonienia się przed Xciem Sabaudyi. Mimo jednak tego została w roku 1708 od tego Xcia zdobytą, a chociaż była Francyi powroconą, w roku 1734 została wszelako Sabaudyi ustąpioną. Teraz będąc przez mieszkańców krajowych opasaną zrobili Francuzi z niej wycieczkę, zajęli wszystko rogane bydło z pobliskich miejsc i do fortecy wpuścili. — Od Liguryjskiej rze- czypospolitey żądają Francuzi podług Włoskich pism 4 mil. a od Sawony 2 mil. frankow. — W niższych Włoszech poddawszy się Franc sprzymierzonemu wojskom, zostaje jeszcze Civitavechia, Ankona i zamek S. Anioła w Rzymie do wzięcia. Civitavechia będąc dobrze od lądu i morza ufortyfikowaną, będzie trudnym kawałkiem dla sprzymierzeńców równie jak Ankona, która ma swoją cytadelę, do pokonania Zamek zaś S. Anioła jest dla zwyciężkiej armii nieczym, ponieważ poczynione przez Papieżów fortyfikacye po atakowaniu go przez Cesarzkich w roku 1527 są za słabe przeciw mocnemu atakowi, zwłaszcza gdy się tam bywsi jakobini Rzymscy nie z tą wale zbroiszną pochowali. — W Neapolu gdy się flotta Nelsona od 14 liniowych okrętów pokazała rozumieli zamknięci w St. Elmo Francuzi, że to była Francuzka i

wywiesili z kolorową banderę. D. 10 wszedł król do Neapolu. D. 11 kapitulował garnizon Francuzki w St. Elmo; lecz kapitulacya była dla niego nader twarda: żołnierze tylko z tarczami wyszli, które jeszcze rewidowane były. Winnych jakobinów oddano do sądu, a resztę ich ode- stano z Francuzami do Tuluonu.

Dnia 18. Sierpnia.

Do Nru 66 tutejszey gazety wyszedł dziś następujący 44 nadzwyczajny dodatek.

Podług wiadomości, zgłowney kwatery armii we Włoszech, przez satelfe nadzrzety, zniewoln atak tak nagły iako i pełen odwagi przedsięwzięty od woysk Rosyjsko Cesarzkich pod kommandą jenerała Xęcia Pangrazego, na twierdzę Savalle z bombardowaniem nieprzerwanym i usilnym, iz komentant fortecę tę w dniu 5 sierpnia o 4 godzinie zrana na dyskretyą podał. — Garnizon składający się z 150 ludzi, jest w niewolę wzięty, wystąpił zaraz o 6 tej zrana, i zostało teraz transportowanym na oznaczone sobie miejsce. — W cytadeli tej zdobyto 14 armat rozmaitego kalibru, które w większej części z metalu są, prócz zapasu amunicyi i żywności. — Na dniu 4 tego Mca podstąpił nieprzyjacielski jenerał adiutant aż ku Chaumont w Piemencie, i wyparł pikiety tamże stojące 7go regimentu husarow, lecz został zniewolony cofnąć się, ścigany aż za Exles przez majora Mesko przybyłego na pomoc. Strata nieprzyjacielska składała się z 7mu legitych i 6ciu pozostawionych rannych; nasza zaś z 2 zabitych i 1 rannego. — Według relacyi jenerała majora hrabiego Klenau pod d. 4

t. m. postępował tak szypko rotmistrz Zechmeister od regimentu husarów Nauendorff z oddziałem eskadronu swego za nieprzyjaciela — po ustąpieniu z miasta Sarzana, iż w cofaniu się jego, onemuż z armat odebrał. — Nieprzyjaciel opuścił twierdzę Ula, rzeczony zatym rotmistrz korzystał z tego nader nagłego cofnienia się nieprzyjacielskiego, iż wezwał do poddania się miejsca obronne Sarzanella i Lerici leżące nad samym Golfo di Spezia. Komendant tych miejsc przyjęli zaraz bez wielkiego odporu kapitulacją proponowaną. — W Lerici zdobyto 9 metalowych armat i znaczny zapas amunicyi. — Ponieważ rotmistrz Zechmeister kontynuował nieprzerwanie kroki swe na przeciw Spezia, zagnany zatym został nieprzyjaciel, poddać wojskom naszym twierdzę Santa Teresa z 4 ma dwunastofuntowymi armatami, tudzież z 2 ma 120 funtowemi moździerzami do bomb, i forteczkę St. Lorenzo z 10 dwunastofuntowymi armatami, tudzież 3 ma f. luskami. — Na całej długości Golfo utrzymu mieszczą tylko nieprzyjaciel twierdzę Santa Maria obsadzoną 260 ludzmi i 30 armatami. — Robotę około Trenché przed Fortoną kontynuowano w nocy z 6 na 7 ny, założono Parabelle z 170 sz. ni od Kontrstary, i rozpoczęto bateria demolowania. — W nocy następnej po stąpiono tą robotą tak dalece, iż ludzie, mimo gruntu opozyskiego, zupełnie zagrzebani byli, a nawet we dnie roboty swe kontynuować mogli. — Demolow. bateria w tej pierwszej parabelle na pagorku St. Bernardino, już jest zupełnie dokonczona oraz owe 6 linie przeznaczone dwa sto funtowe armaty zaprowadzone; podobnież dokonana zupełnie tak zwana Kasselbater-

rya na butta, i już 4 ma 30 funtowemi moździerzami opatrzona jest. — Gzygzak od stańcy eugeńskiej ku bastyonowi Mustul jest także już dostatecznej głębokości. — Mimo przeszło 300 nieprzyjacielskich wystrzałow, nieskładła się strata nasza ostatniej nocy z 7 na 8 t. m. iak i zabitego i 15 rannych, pomiędzy temi ostatnimi znajduje się kapitan Fekete od regimentu Alvinzego. — Nieprzyjaciel ściągnął od d. 6 niemało woyska na swe prawe skrzydło, zdaje się, iż zamiarem jego, jest chcieć coś przedsięwziąć na dolinę Bormida, postąpiła przeto dywizya F. M. L. hrabiego Bellegarde z Gamalero ku Terzo, dla rekognoskowania dalszych nieprzyjaciela poruszeń przy Bormida, oraz przeniesiono główną kwaterę z Borola formigaro do Novi. Z tych wyżej rzeczonych kapitulacyi, nadeszła owa o poddaniu Fortecy Lerici, której osnowa, tak iak przez nieprzyjacielskiego komendanta kapitana Collibat proponowana była i przez rotmistrza Zechmeistera przyjęta została, następująca jest: 1. Art. Żądam, ażeby garnizonowi twierdzy wolne wyyscie z bronią i bagażami do zwolone było, końcem udania się do armii Francuzkiej w St. Maria. — Odpow. Dozwalam, aby officyerowie do armii Francuzkiej powrócić mogli, wszelako iako ieńcy, i z obowiązkiem nieśluzenia przed wymiaganymi; reszta garnizonu podda się iako w niewolę wzięci. — 2 Art. Dla niemożności utrzymania się dłużej, poddam miejsceto z warunkiem, aż by na pierwszy Artykuł przystało. — Odpow. Brama twierdzy obsadzoną natychmiast zostanie woyskiem C. a. K. ól. garnizon wyciągnie w ciągu godziny jedney bez broni, gdy w przod wszyście woyskowe ruchomości officyerowide

odbrania onych postanowionem oddane będą. Litici dnia 4 sierpnia 1799.

Podpisano pod temi warunkami od-
dam kluzę twierdzy Collibat,

Kapitan 13 pułbrygady armii Fran.

Baron Zechmeister,

Rotmistrz i komendant Rakusko-

Wojenny przytłoczonej strażnicy.

2. Paryż d. 3. sierpnia.

Wyzerasz dziełnit Publiciste za-

wiesz w sobie "Połączone floty Francuz-

ka i Hiszpańska wypłynęły znowu dnia 3

terudior (21 lipca) przed południem z

Kadyx, obracając bieg swoy ku Ferrel.

W Kadyx zostawily z listowe okręty, któ-

re w Walce przeciw Algierskim okrętom

uszkodzone zostały. „ Inne dzienniki u-

trzymują, że wyzły d. 18 lipca z Kadyx. —

Driscyszy Publiciste mieści w sobie: "Po-

dlug listow przez nadswycieczną okazyją z

Barcelony nadeszłych, podzieliły Anglicy

swoie siły na śródziemnym morzu na 3

dywizye. Jedna udała się do Neapolu,

druga płynie na Ocean, a trzecia znajdu-

je się pod Afrykańskimi brzegami, gdzie

ma skorbut cierpieć. „ — Dziennik wolnych

ludzi powszechnie mocno przeciw admirałowi

Bruux, zarzucając mu, że nie pobit słab-

szej od siebie dawniej Angielskiej floty

na śródziemnym morzu, że wielki pro-

wadzi zbytek, &c. Tuteysi zaś patryoci

przypisują mu wiele roztropności, i spo-

dziewiają się od niego wielkich przedsię-

wzięść.

Ostatniego poniedziałku podali P. Dre-

her Duński poseł i P. Brickmann sprawu-

jący Szwedzkie interesa urzędowe noty

ministrowi zagranicznych związków, o-

świadczając w nich imieniem swych dwo-

row, że porty ich na północnym morzu

będą na dół dla korsarzy wszystkich naro-

dów zamknięte.

Jenerał Mafsen został iak słycać

od kommandy odwołany; Moreau ma na

iego miejscu kommanderować. Pod dnim

31 lipca posłał Mafsen dyrektorjatiowi

rapport, w którym donosił, że nieprzyja-

ciel atakował d. 29 jenerała Lecourbe i

nasze forpocztę aż do Boven spędził. — D.

7 t. od jenerał Moreau do Arcau przy-

bydź i kommandę nad Szwajcarską armią

obciąć. — Mafsen ma bydź dla tego odwo-

łany, że nie atakował Arcau Xela Karola.

— Minister wojenny wydał nowe wezwa-

nie do kommandantow fortes aby się mę-

żnie bronili. — W Genewie naprawiają wa-

ły.

Jeden z przeznaczonych do Paryża 3

Amerykańskich kommissarzy umarł w dro-

dzie. — Na żądanie 30 mill. przez ministra

skarbowego od tutejszych bankierow, zło-

zyli tymczasem 6 mill. fr. — Kommandant

Lionu rozkazał wszystkim cudziemcom,

którzy nie mogą dać gruntowney przyczy-

ny swego tam bawienia, ż by w 5 dni o-

puścili miasto, jeżeli nie chcą bydź iako

szpiegowie lub zagraniczni werbownicy tra-

ktowanemi. Klub jakobinow w Lionie jest

od 200 żołnierzy strzeżony, a na rynku są

armaty postawione. — Minister Reichard

jest tu jutro albo pojutrze spodziewany.

Po jego przybyciu wyjedzie Talleyrand,

iak słycać, do niższej Saxonii. ... Pre-

dają tu publicznie pismo pod tytułem: "

Duch i życzenie Francuzow." Jest w nim we-

zwanie do zaprowadzenia znowu królew-

skiej władzy. Drugie pismo ma tytuł: "

Przeszły dyrektorjati przedał, a terażniczy

szuka nas wywieszać."

Dyrektorjati nakazał, żeby sekwest

był zdjąć z obr tych osób, które się do Olron udały, te zaś które nie uczyniły zadosyć ustawnie, żeby jako emigranci uważane i trakowane były. W liczbie pierwszych znajdują się między innymi Boissy d'Anglas, Dumeril, Dumoraud, Duprat, Gu, Lemarchant, Noailles, Simeon, Villaret Joyeuse, Laumont, Marsare, Paradis, Cochon i Maile. W liczbie ostatnich Bayard, Cadroy, Delaharpe, Duplantier, Henri Larivier, Camil Jordan, Andrey, Jozef Jourdan, Imbert Colomes, Lemeres, Marsan, Madur, Pastoret, Polissard, Quatremer, Saladin, Vaublanc, Vauvilliers, Dumas, Ferrand, Vaillant, Pestalis, Blaine i Caract, Mirauda, Siard, &c. — Zoony prezydent Paryża Pache został dozorcą szpitala. Flotylla w Dunkierce zabierała się wypłynąć z tamąd na morze, dla użycia poruszeń Anglików pod Belgickimi brzegami. Są one zbrojami Francuzkami okryte, z których najmocniejszy znajduje się między Brugie i Ostendą. — Württembergski poseł P. Abel wyjechał z tąd. Legacyi sekretarz towarzyszy mu. — Hiszpania dała nam za okręt le Censeur liniowy okręt St. Sebastian, który się ma nazywać alliansm. — W Lionie przybito odezwę jenerała Championnet, komendującego Alpeyską armią, w której wzywa Lionczyków i resztę mieszkańców departamentu Ronu, żeby spieszyli oyczynie na pomoc i przysyłali ludzi do armii: Oyczyna (mówi w niej) jest znowu w takim niebezpieczeństwie postawiona, jak w roku 1792 Siła nieprzyjacielska pomnaża się ustawicznie, a nasza przez częste straty zmniejsza się. Jeżeli nie pospieszycie, obywatele, armiom na pomoc, to moc-

stwo ich niepotrafi się dłużej przemagać, cej sile oprzyć."

Z Neuchatel piszą, że tam u wielu prywatnych osob zgradowano 4000 broń, która była przeznaczona na uzbrojenie zbiegłych z Francuzkiej niewoli Cesarzkich żołnierzy, emigrantów Szwajcarskich, & lecz rządca Pruski Beville, zakazał wszelkich takowych poruszeń. — Wieść jakoby jenerał Mack przez swego adiutanta strytem został, nie ma żadney wiary. — Dyrektoryat odebrał pozwolenie wypuszczenia z portow Bordeaux i Baionny pewną liczbę miedzianych blach dla marynarki Hiszpańskiej. — W Marsylii nosili jakobini bustum Marata w tryumfie, a z obrazu Barris natrzęsali się. Klub ich został na moment zamknięty, ale znowu jest otwarty. — Wiele deputowanych, którzy z początku do klubu jakobinów uczęszczali oddzielili się od nich, a szczególnie od czasu jak nazwali dyrektoryat pięć krolowy, i w pałacu Salm narzeli sobie kilka izb, w których się zgromadzają.

Dnia 6. Sierpnia.

Wczorayszey nocy była tu rewizya domow i zatrzymane blisko 900 osob, między którymi znajdują się wiele emigrantow, nieprzysięgłych Xży, popisowych i wiele osob z południowych departamentow, którzy się z tutejszemi jakobinami, jak slychać, połączyli dla sprzętienia dyrektorow Sicyesa i Barrasa. Z tego powodu zatoczono armaty przed pałac dyrektoryalny i warty podwoiono, dla odporu jeżeliby jakobini co przedsięwzięć chcieli.

D. 4 t. m. postął dyrektoryat do rady starszych poselstwo donosząc iey o

zgwąŹeniu konstytucyi przez towarzy-
stwo jakobinow. Dyrektoryat zapewnia z
tego powodu, iz wszystkich potrafi po-
skromić, którzyby publiczną spokojność
zamięszać chcieli, i że zgodnie z ciałem
prawodawczem przedsięwzięcie wszystkie
środki, których okoliczności wymagać
będą. Do tego poselstwa był przyłączo-
ny rapport ministra policyi Fouché de Nant
względem towarzystwa jakobinow. Mowi
on w nim: " Spodziewano się, że towa-
rzystwo jakobinow przyniesie pożądany
skutek dla oyczyzny, że ożywi znowu ob-
umarłego ducha w narodzie, popisowych
do armiew poprowadzi i wzbudzi namię-
tność zwycięstwa; lecz niestety przez
wpływ cudzoziemców zniknęły te wszyst-
kie nadzieie. Jakobini usiłują przez oskar-
żenia i wawowienie niechęci wszystkie od-
stręczyć serca. Zgwałcili także w wielu
punktach konstytucyą, na mocy której się
zgromadzają. Konstytucya zakazuje w po-
dobnych towarzystwach prezydentow i se-
kretarzy; na ich miejsce postanowiono
regulatorow i tak nazwanych annotatorow.
Wbrew konstytucyi wyznaczono kommis-
sye i poprzybiano kartki dla roziażrzenia
ludu. Mowią w tych kartkach o pięciu
dyrektor alnych krolach, i że lud tylko
przez wężow przychylnych ludowi może
być ozywiony. Towarzystw jakobinow
takie jak się teraz znajdują oz. wiały na-
dzieie cudzoziemców. Jakobini mówią
o ustawach, a nie chcą żadnych urzędni-
kow, chcą tylko anarchii. Nigdy się z
nimi niezgody, ale potrzeba żeby ich to-
warzystwa, które są przez główne Paryż-
kie towarzystwo kierowane w przyzwoi-
tych obrebach postawione były. " — Rap-
port ten i poselstwo zostały do rady 500

odesłane. Wczoray była względem nich
burliwa sesya. Briot oświadczył, że
zrobiono rojalistski spisek, że chcą ciała
prawodawcze nie czytym uczynić, wcza-
sie gdy przeciw jego członkom wymierzo-
ne będą puginaty. W całej rzeeczypospo-
litey urządzają mord i bunt. Generał Au-
gielskiej armii donosi, że republikantcy
żołnierze ledwie się przeciw szuanom i ro-
jalistom pokazać mogą, gdyż są zastabi.
nakoniec odesłano poselstwo dyrektoryatu
do osobney komisysyi, rapportu zaś mi-
nistra policyi o towarzystwach jakobinow
nie kazano drukować.

Wczoray miał Marchant długą mowę
w klubie jakobinow przeciw powyższemu
rapportowi ministra policyi Fouché. Od-
mawował w niej jakobinow iako walecz-
nych i przedziwnych ludzi. Julien uskar-
żał się, iż w liczbie 3000 osob, z których
się towarzystwo składa, tak mało znay-
duie się mow dla obrony praw ludu i oży-
wienia ducha obywatelskiego, który co-
dziennie bardziej stygnie. " Niebеспе-
czeństwa nasze (dodał) są nagłe, rojalism
świata głowę swoją podnosi. " Cochet
przysłał: Zaak do zaprowadzenia republi-
kanow jest wydany; jakobini muszą ciągle
donosić o trawonielach publicznego ma-
istku. Roucano w górę kap-lusze i oświad-
czono, iz się będą przeciwie wprowadze-
niu krola. Przyziaciel ustaw mowi: " Klub
jakobinow nie ożywia żaden interes, a na-
radzenia ich mogą się niczem nazwać. —
Generał Augereau jest teraz regulatorem
klubu jakobinow, i ma niemiwić przeci-
dyrektorowi Gohier. — Dyrektoryst oab-
zał, aby aut r i drukarz bu to nicz-
pisma pod tytułem: " Wojna do śmi-
jakobinom, " wyszukaniem byli i przed s

stawieni. Deputowany Stevennotte jest annotatorem czyli sekretarzem klubu.

Bywszy minister wojny Millet-Mureau został jenerałem inspektorem fortyfikacyow, a jenerał Such z głową sztabu w Włoskiej armii pod jenerałem Joubert mianowany. Jenerał Dumas, który dostał od dyrektoryatu zbroją z Wersalskiej fabryki, powraca nazad do Włoskiej armii.

Wczoraj dekretowała rada 500, iż armie Rzeczypospolitey na rok 8, nie licząc w to armii wschodniej pod Bonapartem, składać się małą z 565,212 ludzi. Gardya ciała prawodawczego ma być przez jenerała dywizyjnego kommanderowana.

Jenerał Championnet doniósł ministrowi wojennemu z głównej kwatery Grenoble pod d. 29 lipca, iż szef lekkiej brygady artylleryi Mafsel opanował d. 24 wąwozy Fenestres i Fatieres przy Fenestrelles, gdzie nieprzyjaciel kilku ludzi utracił, my zaś żadnego. W tej okazji dostało nam się także kilka beczek prochu, wina, ryżu &c. — W dziennikach urzędowych znajduje się list z Kadyx pod d. 19 lipca do ministra marynarki, w którym między innymi piszą: " Pokazanie się niespodziewane jedney z naysiękniejszych i naylicniejszych flott, osadzonych ludem patającym chęcią walki, sprawiło w Kadyx naywiększe zadziwienie. Pokazanie iey się musiało mieć wrazenie na naszym nieprzyjacielu zrobić, który republikańskie sily miał prawie za zniszczone. Dobre postępowanie Francuzkich officyerow i matkow ściągnęło na nich powszechne podziwienie. "

Podskarbi Francuzkiego rządu w Szwajcaryi odebrał pieniądze dla wypła-

cenia części zaległego żołdu Helweckim żołnierzom. — Słychać, że minister wojny Bernadotte będzie jedną z naszych armiy kommanderował. — W Tulonie uzbieraiają teraz 3 liniowe okręty i 3 płaskie statki. — Hiszpańskie woyska w Rochefort udały się za rozkazem do Brest. — W Lalmeyere został korrespondujący do Brest telegraf przez szuanow zesputy. D. 1 t. m. spuszczone w Port Malo nową fregatę la Didon z warsztatu. — Mamy jeszcze nadzieie zostania w dobrym porozumieniu z Szwecyą. Z Szwedzkiej strony żądano zdięcia włożonego na okręty Szwedzkie w Francuzkich portach embargo. — Tutejsi bankierowie pożyczają naszemu rządowi trzydzieści millionow frankow na cztery miesiące. Wypłacenie ich ma nastąpić z wszystkich dochodow skarbu narodowego. Niedostatek gotowych pieniędzy daje się czuć w Paryżu wielki. Naturalny lombard musiał zaprzestać drobnych pożyczek na zastawy.

Z Genui donoszą pod d. 22 lipca, że tam codziennie statki ze zbożem przybywają. D. 11 wyjechał Moreau do Savona, dla zobaczenia nowo przybyłych a Francuzi woysk. D. 20 posłał Liguryjski dyrektoryat do jenerała Moreau z zapytaniem, czy będzie bronił brzegu Spezzia. On odpowiedział, że Francuzka armia będzie go do ostatka bronić, a w przypadku przeciwnego losu, uwiadomi wcześniej Liguryjski rząd, aby można artylleryą &c. uratować. Macdonald przyjął na reszcie komendę nad prawem skrzydłem Włoskiej armii, złożonym z 12,000 ludzi. Moreau wyjeżdża do armii Szwajcarskiej. — Wczoraj doniósł dyrektoryat ciała prawodawczemu, iż kazał Scherera aresztować, ale

go w domu niezaleziono; będzie tedy iako nieorzuty sędzony. Względem oskarżonych obywateli Faypoult, Trouvé, generała Schauenbourg i Grouchy oczekuje od ministrow raportow, papiery bardzo w tych dniach w cenie spadły.

Z Brukseli d. 31. Lipca.

Generał dywizyi Tilli przybywszy tu przed dwiema dniami obiał zaraz kommandę woyska. Pierwszym jego staraniem było oddzielić i wysłać część naszej załogi na ściganie rozbojników którzy ukrywają się w lesie Seigoes, pobliskie wioski napadali. Na brisgach naszych wielka dotąd panuje spokojność, lecz mocno ostrożnemi jesteśmy.

Z Szafhausen d. 2. Sierpnia.

Deputowani wysłani od mieszkańców kantonu Szafhausen do głównej kwatery w Klotten nie otrzymali audyencyi u Arcy Xcia Karola. Arcy Xiążę kazał im oświadczyć swoje nieukontentowanie z powodu ich sprawowania się, i proci tego oznajmić, że z strony Austrii niechciałoby ich wcale przymuszać do dostawienia kontyniensa, ponieważ nie potrzeba tylko ochotników i od tych jedynie prawdziwej pomocy można się spodziewać. Magistratowi w Szafhausen podobna oświadczenie wraz z udzieleniem skarg przeciw mieszkańcom wioski podane zostało. Miasto nasze ma teraz dostawić swoje kontyniens i do naśladowania swojego przykładu wioski zachęcić.

Z Sztokholmu d. 10. Lipca.

Z Portu Karlskrody w krotce trzy fregaty wypłynąć mają dla bronienia naszego handlu. Mniemają tu, że hrabia Ferren będzie wysłany na ambasadora do Wiednia. To pewną jest rzeczą że po o znaymieniu sprawy wiążącego interesa ze Ce-

sarz Jmć swego tajnego konsyliarza Londron na nadzwyczajnego ambasadora do Szwecyi mianował, Król Jmć postanowił podług dawniejszego zwyczaju wysłać ambasadorow do Wiednia, lecz na kogo ten wybor padnie jeszcze nie wiemy. Barou Stael minister nasz w Paryżu ma się udać do Hagi (już tam stanął.)

Z Frankfurtu d. 7. Sierpnia.

Wszystkie Francuzkie woyska które dotąd jeszcze były nad Lahną i Niddą od dni kilku cofały się na lewy brzeg Renu. Biega pogłoska że kilka dywizy zey kolonny trzeciego posiłkowego korpusu woyska Rofsyyskiego około 12000 ludzi przez Frankonią przechodzić będzie.

Z Kopenhagi d. 27. Lipca.

Król Jmć zabronił wniyscia do portow wszystkim korsarzom iakiego kolwiek bądź narodu, będą jednak mogli tam zawiać w czasie wielkiej burzy, lecz iak tylko morze się uspokoi natychmiast wypłynąć będą obowiązani. Kuter Nelson od 10 armat wiążący iak mowią depezie do Petersburga przechodził około portu naszego. Kuter Angiel Queen idący z Lubecki z depezsami przechodził około portu naszego i znowu na miejsce z kąd był wypłynął powracał.

Z Madrytu d. 21. Lipca.

Połączona Hiszpańsko Francuzka flota, która d. 10 i 11 do Kadyx zawinęta, wypłynęta znowu d. 18 ztamąd i udała się na Ocean. Czy ona do Lizbony popłynię, lub ztamąd do Brest, albo do Irlandyi się uda, nie wiadomo jeszcze. Nie mamy tu także pewney wiadomości, czy się już Angielska flotta do Kadyx zbliżyta, jednak mamy wszystkie powody do oczekiwania co dzień morskiej bitwy.

GAZETY KRAKOWSKIEJ

 W NIEDZIELĘ DNIA 25 SIERPNIĄ 1799.

Z Bruxelli d. 31. Lipca.

Kommandant wojska wszędzie na ściganie rozbojników w lesie Soignes, do-wiedział się dnia 12 w wieczor od jednego od nich zbiegłego, że znaczna ich liczba pod dowództwem sławnego Karola Lupoigne znajduje się w małym lesie niedaleko Terweren, zaraz poczynił potrzebne roz-rządzenia i na o naczzone udał się miejsce. Kazawszy zająć wszystkie przystępy wczoraj o godz. 2 po północy wkroczył do lasu, piechota podzielona na kilka kolonn podeszła rozbojników w liczbie 30 do 40 i uderzyła nagle na nich. Karol Lupoigne odebrawszy dwa postrzały potrafił uciec i wystrzałem z pistoletu zabił ochotnika w momencie gdy ten chciał go zatrzymać; przy wychodzie z lasu dragonowie napot-kawszy go rozrąbali. Więcej niż 7 roz-bojników życie utraciło, a reszta tej zgrai uciekła, lecz ciągle jest ściganą. W zora-j z rana przybył oddział dragonów rozryw

na końcu szabli głowę Karola Lupoigne; ten krwawy znak zwycięstwa do komiś-sarza śródkowego, zaniesionym a o go-dzinie 4 po południu na pica na rynku pu-blicznym z napisem: "Głowa Karola Lu-poigne dowodcy łotrow, wystawionym został. Administracya śródkowa departa-mentu Dyle obiecała była 3000 fr. temu, któ-ry by tego Lupoigne dostawił, którego rzetelne nazwisko było Jacquemin.

Z Berna d. 30. Lipca.

Poselstwo dyrektorjatu wykonawcze-go d. 26 lipca: "Wczoraj d. 26 b. m. gwar-dya miejska w Arberg zatchnęła daw-niejszą chorągiew Bernejską, i już ona powiewała na ratuszu miasta, gdy muni-cypalność zdiać ją kazata. Wyszły rozha-zy aby winni, którzy dotąd są znani za-pytani zostali, i może tym sposobem od-przytaciele knuiz przeciw sprawie wolno-ści. To zdarzenie Obywatele Represen-tanci powinno ściągnąć waszą uwagę na

szkodliwe skutki jakie tego gatunku czyny mogłyby sprawić na umyśle ludu. Dowiedziecie one wam, że nagłym przedmiotem waszych naradzeń być powinna ustawa rękomińska okazująca wszelkich zewnętrznych znaków przypominających rząd dawniejszy. Dyrektoryat wykonawczy przekonany o tej potrzebie używa was do postanowienia 1) Kary przeciwko tym wszystkim, którzyby zdobili się kolorami dawniejszego rządu, czyli to nosząc kokardy, czyli też wystawiając chorągwie. 2) Aby herby i napisy przypominające rząd dawniejszy w każdym okręgu zdjęte były kosztem tegoż nawet okręgu w przeciągu dni 15. 3) Aby kolory tychże dawniejszych rządów w tymże czasie w każdym okręgu zagładzone były. 4) Aby herby i kolory znajdujące się na budynkach narodowych kosztem narodu zdjęte i zagładzone zostały. 5) Nakoniec kary pieniężne przeciw tym wszystkim, którzyby przełamali zakaz powyższymi trzema artykułami obięty.

Z Petersburga d. 2. Sierpnia.

O Imperatora Jmć wyszło tu następujące oświadczenie woyny przeciw Hiszpanii:

"My z Bożej Łaski Paweł I. &c. &c. czyniliśmy wszystkim naszym wiernym poddanym wiadomo, iż wraz z naszymi sprzymierzeńcami umyśliśmy obalić terazniejszy nieprawy we Francyi rząd, i wszystkie nasze siły przeciw niemu wystawiliśmy. Bóg potłogosławił nasze broń, wszystkie nasze przedsięwzięcia uwieńczył do dnia dzisiejszego pomyślnością i zwycięstwem. W małej liczbie Europejskich mocarstw, które okazały powierchów

na przychyłość, w rzeczy zaś samey zbożni zemsty dogorywającego teraz i od Boga opuszczonego rządu czyniły, naywiększą ze wszystkich Hiszpania pokazała bojaźń, czyli przychyłość do Francyi, nie przez aktualną w prawdzie pomoc, ale przez uzbrojanie się. Nadaremnie używaliśmy wszystkich sposobow, dla wskazania temu mocarstwu prawdziwey drogi do honoru i chwały, aby wspólnie znami postępowało; uporczywie one trwało przy szkodliwych nawet dla niego samego środkach i zamieszaniu, dla czego widzieliśmy się niekoniec przymuszonemi okazać mu Nasze nieukontentowanie przez oddalenie z rąk Ojca sprawującego interesza przy naszym dworze. Lecz gdy się teraz dowiadujemy, że także konsyliarz Butow sprawujący Nasze interesy, przymuszony został opuścić kraie króla Hiszpańskiego w przepisany czas, bierzemy to przeto za obrazę Naszego Maiestatu i wypowiadamy mu nieiejszym wojnę. Rozkazujemy przytym wszystkie znajdujące się w naszych portach Hiszpańskie okręty kupieckie zatrzymać i skonfiskować, wszystkim zaś kommendantom Naszym lądowych i morskich sił daliśmy rozkaz wszędzie i przeciw wszystkim poddanym Króla Hiszpańskiego po nieprzyjacielsku postępować. Dane w Petersburgu dnia 26 Lipca 1799 roku, a panowania Naszego w trzecim.

Paweł.

D. 25 lipca kazał Imperator Jmć w przytomności całej familii flocie przy Peterhof manewrować; i officyerom i marytkom swoje okazał ukontentowanie.

Podaje się do wiadomości, że Dobra znaczne Hipotekowane pod Warszawą w kordonie Pruskim zwane Michałow goroy i d'lov z czterema folwarkami i tyl sz wsiami mając obadwa brzegi rzeki Pilicy. Lasy wielkie wszystkiego gatunku, pasce, siano, stawy, młyny, &c. &c. z wielkimi obszernościami gruntów i wielkimi wygodymi: Te są dziedziczne W. Tomasz Gorayskiego, które z powodu sobie kupienia onych ma się zgłosić w Krakowie do W. Bema komornika stojącego na ulicy Floryańskiej a w Warszawie do JW. Xawerego Matachowskiego na ulicy Bednarskiej.

Znajdują się w dobrach Skotnkach dziedzicznych W. Tomasz Gorayskiego pół mili od Krakowa stado owiec młodych zdanych do przychowku szluk samych maciurek 500 te wszystkie z wełną najlepszą z gniazda owiec Hiszpańskich te są do sprzedania czyli razem, czyli też po 100. Baranów między nim sztuk 25 zagranicznych. Dyspozytor tamtejszy zupełną ma moc sprzedania onych JP. Zaczynki.

Przez Magistrat Cesarsko Krolewski Miasta Krakowa podaje się do wiadomości, iż dla dobra małoletnich, pozostałe po ś.p. Janie Sandorskim rzeczy, iako to: cyna, bydło, różne suknie, różne sprzęty drewniane, ozdoby, cenne obrzy dnia 13 Września 1799 o godzinie 10 rano u tegoż ś.p. Jana Sandorskiego pod Nrem 58 na Biskupiu sytuowanym, za gotowe pieniądze więcej płacemu przedawane będą. Zaczyn mający chęć kupienia na wyżej wyrażony termin, i miejsce przybyć mogą. Dan dnia 13 Sierpnia 1799

Pod niebytność JW. Prezesa.

M. Wohlman.

W. Bartsch

W. Florkowski.

Z Rady Magistratu Ces. Krol. miasta stołecznego
Krakowa.

P. Łodziński.

Przez Magistrat C. K. miasta stołecznego Krakowa podaje się do wiadomości, że ruchome rzeczy po śmierci ś.p. Franciszki Arion pozostałe, iako to: srebra, bursztynki, granatki, guziki, suknie różne białogławskie, bielizna, pościel, różne sprzęty, książki przez publiczną licytacją d. 16 września r. b. o godzinie 10 rano w kamienicy JP. Franciszka Wolfs hal, w sekcyi i miasta w rynku Nr. 20 więcej płacemu za gotowe pieniądze przedawane będą. Wszyscy zatym mający chęć kupienia tym końcem na wyżej wyrażony termin i miejsce przybyć mogą. Dan d. 13 Sierp. 1799.

W niebytności JW. Prezesa.

M. Wohlmann.

W. Bartsch.

W. Florkowski.

Z Rady Magistratu C. K. Miasta Stołecz. Krakowa.

P. Łodziński, sekr.

C. K. sądy sędzieckie Krakowskie Galioyi zachodniej oznajmiają tym edyktem Panu Janowi Słaskiemu: że Pan Jacek Kluszcowski usądów tych, o oznaczenie eksekucyi do dobr wsi Warzyzna w celu zapłacenia summy 10,300 zł. pol. i 130 czer. z prowizją, żądobę na niego podał, i opomoc sądu, ile sprawiedliwość wymaga, prosił.

Gdy zaś sądy te, nie mając wiadomości gdzie obżałowany został, lub czy wcale w C. K. państwach dziedzicznych znajduje się oemuz Janowi Słaskiemu a wokrata tutejszego Mitkowskiego z jego szkoda i jego kosztem zastępcy postanowiły, którym procs ten podług przepisów ordynacyi sądu rozpoznać się rukończony będzie; on przeto edyktem niniejszym tym końcem upomina się: ażeby dnia 16 paź-

dzielnika 1799 roku sam stanął, albo jeżeli iakie ma prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześniej przestał, albo nakoniec innego sobie patrona obrał tego sądom tutejszym wymienił, i podług przepisu tych środków prawa używał, które do swej obrony za najsukuteczniejsze osądzi; gdyż w przeciwnym razie wszelką niedogodność z zaniedbania wyniknąć mogącą samby sobie, podług opiewu C. K. praw przypisać był winien.

Pod niebytność JW. Prezesa.

Kraufs.
Josef a Cronenfels.
W. Roskoschny.

Z Rady C. K. sądow szlacheckich Krakowskich
Galicyi zachodniej. w Krakowie d. 17 Lipca 1799.
Elsner.

C. K. Sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniej oznaymuia tym Edyktem Panu Janowi Śląskiemu dobr Warzyna dziedzicowi: że Pani Anna Dobuska u sądow tych, o naznaczenie detaxacyi dobr Warzyna celem odebrania summy 7400 zł. pol. z płaizyą, żatobę na niego podała, i o pomoc sądu, ile sprawiedliwość wymaga, prosita.

Gdy zaś sądy te, nie mając wiadomości gdzie obżatowany zostale, lub czy wcale w C. Kr. państwach dziedzicznych znajduje się, iemuż Janowi Śląskiemu adwokata tutejszego Pana Hołowkę z jego szkoda i jego kosztem zastępcą postanowity, z którym proces ten podług przepisu ordynacyi sądowej rozpoczęcie się i ukończony będzie; on przeto Edyktem niniejszym tym końcem upomina się: ażeby w czasie przyzwoitym, to jest d. 12 Października 1799 roku sam stanął albo jeżeli iakie ma prawa sw-go dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześniej przestał, albo nakoniec innego sobie patrona obrał, tego sądom tutejszym wymienił, i podług przepisu tych środków prawa używał, które do swej obrony za najsukuteczniejsze osądzi; gdyż inaczej wszelką niedogodność z zaniedbania wyniknąć mogącą; samby sobie, podług opiewu C. K. praw przypisać musiał.

Josef de Nikorowicz.
Josef de Cronenfels.
Morak.

Z Rady C. K. Sądow Szlacheckich Galicyi Zachodniej
W Krakowie dnia 3 Lipca 1799.
Ascher.

Przez C. K. Sąd szlachecki Krakowski Galicyi Zachodniej. Niniejszym Edyktem kogo dotyczyć się zdoie, wiadomo się czyni, iż dobra Korzeń, Stawiszyn i Jasiona, w cyrkule Radomskim tey prowincyi leżące, P. Stanisława Greybera wt-sne d. 30 Paźd. r. b. o godzinia 9 z rana przez publiczną licytacya przy tutejszym C. K. Sądzie odbywać się mieną, na sprzedaż wystawione będą. Cena fiskalna dobr tych w summie zł. pol. 128,839 postanowiona jest. Kondycye zaś kontraktu przy akcie licytacyi stronom komunikowane będą, kupienia zyczącym sobie wolność zostawiając, iż by detaxacya dobr sprzedać się mających w tutejszego rządu registraturze zobaczyli. Dań w Krakowie d. 19 Lipca 1799 roku.

W nieprzytomności JW. Prezesa.

Kraus
Josef a Cronenfels.
Chrasiuński.

Z Rady Ces. Krol. Sądow Szlacheckich Krakowskich Galicyi
Zachodniej.
Elsner.

Ces. Krol. Sady szlacheckie Krakowskie Galicyi Zachodniej oznaymia tym Edyktem Mikotaia Piaskowskiego wierzycielom, na dobrach Halcza Gorna z wioskami Halcza Dolna, Gniazdkow, Kępa i Chotecka z przynależnościami przez dekret pierwszeństwa Potioritatis od Trybunału Lubelskiego roku 1791 potwierdzony umieszczonym: że końcem zasięgnięcia ich deklaracji, czyli na zapadłej kollokacji swych należności przestają, a zatem dobra rzeczne podzielić zechcą? dzień 30 października roku bieżącego na godzinę 9 z rana nazaacza się: którego dnia i godziny wierzyciele na pobrach rzeczonych umieszczeni w C. K. sądach tutejszych tym pewnicy znajdować się mają, gdyż inaczej sądy to, pierwszeństwo wierzycielom Mikotaia Piaskowskiego z urzędu na nowo rozpoczynszy, administratora dobr ustanowią i praw krajowych dawnych względem wierzycielom pierwszeństwa zapadłych ściśle trzyma się będą. W Krakowie d. 19 Lipca 1799.

Pod niebytaość JW. Prezesa.

Z Rady Ces. Kr. Sądow Szlacheckich Krakowskich.
Galicyi Zachodniej.

C. K. sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniej oznaymia tym Edyktem Panu Mateuszowi Machinkowi, że Pan hrabia Kazimierz Szembek u sądow tych, o przecięcie sprawy przez niewiernego Berka Herszkowicza względem zapłacenia summy 10,000 zł. pol. z prowizją wniesioncy, żałobę na niego podał, i o pomoc sądu ię sprawiedliwość wymaga, prosił.

Gdy zaś sądy te niemając wiadomości gdzie obżałowany zostaje, lub czy wcale w C. K. państwach dziedzicznych znajduie się, onemuz Mateuszowi Machinkowi adwokata tutejszego Pana Męcińskiego, z jego szkodą i ich kosztem zastępcą postanowily, z którym process ten podług przepisow ordynacji sądowej rozpocznie się, i ukończony będzie; on przeto edyktem niniejszym tym końcem upomina się: ażeby w czasie przyzwolonym to jest: d. 21 Paździer. o godzinie 9 z rana sam stanął, albo jeżeli i kćie ma prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześniej przestął albo nakoniec innego sobie patrona obrął tego sądom tutejszym wymienił i podług przepisu tych szrodkow prawa używał, które do poparcia tey sprawy za nayskuteczniejsze osądzi; gdyż gdyż inaczej wszelką niedogodność z zaniedbania wytknąć mogącą samby sobie podług opiewu C. K. praw, przypisać musiał

Pod niebytaość JW. Prezesa.

Krauss.

W Koskoschny.

Chrastiański.

Z Rady C. K. Sądow Szlacheckich Galicyi Zachod.

W Krakowie d. 20. Lipca 1799

Elsner.

C. K. sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniej oznaymia tym edyktem Panu Tadeuszowi Wołeszkiewiczowi i Olizarowi i Antoninie z Slaskich Olizarowoy małżonkom: że Pan Jan z Zakliczyna Jordan u sądow tych, o naznaczenie sekwestracji do dobr Rudna dolne i o ustanowienie Sekwestratora w osobie Pana Antoniego Falkowskiego żałobę na nich podał, i o pomoc sądu, ile sprawiedliwość wymaga, prosił.

Gdy zaś sądy te, niemając wiadomości gdzie obżałowani zostają, lub czy wcale w C. K. państwach dziedzicznych znajduia się, oznymze Olizarom małżonkom adwokata tutejszego Pana Bieńkiewicza z ich szkodą i ich kosztem zastępcą postanowily, z którym process ten podług ordynacji sądowej rozpocznie się, i ukończony będzie; oni przeto edyktem niniejszym tym koocem upominają się, ażeby w czasie będzieprzyzwolonym to jest: dnia 30 października roku tego o godzinie dziewiątej trzami stanęli, albo jeżeli takie mają prawa swiego dowody, te zastępcy wyznaczonemu w czasie przestali, albo nakoniec innego sobie patrona obrali, tego sądom tutejszym wymieniłi, i podług przepisu tych szrodkow prawa używali, które do obrony tey sprawy za nayskuteczniejsze osądzą; inaczej bowiem wszelką niedogo-

dnosć z zaniebdania wyniknąc mogącą, samiby sobie, podług opiewu C. K. praw, przypisać winni byli.

Pod niebytnosć JW. Prezesa.

Kraufs

W. Roskosechny.

Chrastiński.

Z Rady C. K. Sądow Szla, Krakowskich Galicyi Zachod.

W Krakowie d. 20 Lipca 1799 roku.

Elsner.

Ces. Kr. Sady szlacheckie Krakowskie Galicyi Zachodniej oznawmują tym edyktem Panu Tadeuszowi Wolezkiwiczowi Olizarowi i Antoninie z Slaskich małżonkom: że Pan Jan z Zakluszyna Jordaj usądow tych, osumuje w zastawie na dobra Rusno dolne w kwocie 110,000 zł. pol. z gory wypłaconą a dółtem ważnem obrączkowem mającą być powrconą wraz z prowizją, zaśobę na nich podał, i o pomoc sądu, ile spr. wiedliwość wymaga, prosit.

Gdy zaś sady te nie mając wiadomości gdzie obżałowani zostają, lub czy wcale w C. K. państwach, dziełniczych znajduje się, onymże Olizarom małżonkom adwokata tuteyszego P. Benkiewicza z ich szkodą i ich kosztem, zastępcą postanowily, z którym proces ten podług przepisu ordynacyi sądowej rozpocznie się i ukończony będzie; oni przeto edyktem niniejszym tym koniem upominają się: ażeby w czasie przyzwoitym to jest dnia 30 października o godzinie 9 zrana sami stanęli, albo jeżeli iakie mają prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu w czasie przestali, albo nakoniec innego sobie patrona obrali, tego sądom tuteyszym wymienili, i podług przepisu tych środków prawa używali, które do poparcia tej sprawy za najskuteczniysze osądzą; gdyż w przeciwnym razie wszelka niedogodnosć z zaniebdania wyniknąc mogącą, samiby sobie, podług opiewu C. K. praw, przypisać winni byli.

Pod niebytnosć JW. Prezesa.

Kraufs.

W. Roskosechny.

Chrastiński.

Z Rady C. K. sądow szlacheckich Krakowskich Galicyi zachodniej. W Krakowi d. 20 Lipca 1799.

Elsner.

Podaje się do wiadomości Publiczności, iż z mocy rezolucyi Szla, Magistratu miasta Kazimierza w dniu 10 mca sierpnia roku bieżącego 1799 do liczby 706 zapadłej, licytacya publiczna sprzedarzy domu burzwanego z przyległosciami tego liczbą 18 oznaczonogo w mieście Kazimierzu ulicy Wielickiej stojącego, pp nigdy Franciszku Cichowskiemu pozostał-go w dniach 16 Września 1go Października i 21 także Października roku terażniejszego 1799 o godzinie 9 ranney na gruncie tegoż domu za gotowe pieniądze odprawiać się będzie. Zyczaczy sobie takowy dom licytować mają się na terminach wyżej oznaczonych i miejscu zonydować. Każdy zaś licytujący kaucyą ezer. zł. 20 zaopatrzyć się ma.

Szymon Rotkiewicz.

Maciej Maczeński.

C. K. sady szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniej, oznawmują tym edyktem Panu Janowi Slawskiemu dobr. wsi Wawrzyn dziedzicowi, że Pan Adam Chwalibog swym, i Peregryna z onogdy Ludowiką z Laskowskich syna imieniem do sądow tych przeciwko niemu, w sprawie o zapłacenie summy 7000 zł. pol. pod dniem 30 czerwca r. b. zaśobę podał, i sądowej pomocy ilo spr. wiedliwość wymaga dopraszał się.

Gdy zaś sady te nie mając wiadomości gdzie obżałowani znajdują się, lub czy wcale w C. K. państwach zostali, temuz Panu Janowi Slawskiemu patrona tuteyszego Pana Milkowskiego z jego szkodą i kosztem zastępcą postanowily, z którym proces ten podług ordynacyi sądowej rozpocznie się, i ukończony będzie, tenże przeto edyktem niniejszym na ten koniec napomina się, ażeby w czasie przyzwoitym to jest dnia 16 października r. b. sami się stawili, albo jeżeli iakie ma prawa swoje dowody te zastępcy wyznaczonemu w czasie przestali, albo nakoniec innego sobie patrona

obra, i tego sądom tuteyszym wzmiecht, a podług przepisu tych środków prawa używał które do obrony swej za najsukiecznieysze osądzi, gdyż w przeciwnym razie wszelką niedogodność z zaniechania wyuknąć mogącą, podług opiewu C. K. praw sam sobie przypisać winien będzie.

W nieprzytomności JW. Prezesa.

Kraus.

Jozef a Cronenfels.

W. Roskoschny.

Z Rady C. K. sądown szlacheckich Galicyi zachodniej,
w Krakowie dnia 17. Lipca 1799

Elser.

Per Cæs. Reg. Forum Nobil provinciale Lublinense omnibus & singulis quorum interest, aut quiquomodo interesse poterit, medio presentis publici Editi notum red- datur, licitationem bonorum Charlecz & Grabianowice in circulo Lublinensi sitorum, & magni fidorum Dominici & Catharinæ de Jezierskie conjugum Radeckich, nec non Joannæ Jezierska propriorum juxta expeditum eatenus actum detaxationis per quem vis emendi cupi' un' provie in registratura inspiciendum, ad pretium 45.983 F. R. 20 X. judicialiter assumatorum et instantiam Joannis Weber mercatoris Lubinensis creditoris Radeckiani in summa 48 000 F. R. tum pluralitatis creditorum ob hoc decretum esse, & in ordinae assumenda hujusce ad expensas creditorum licitationis diem 10 s' ptem- bis a. c. præfixum haberi, ubi.

1. Quantitas bona Charlecz, & Grabianowice nopsisi erga paratam pecuniam, ita ut vel tertia pars constituti per publicam licitationem pretii statim in ipso licitati- onis termino deponatur, vel sufficiens de integro intra 14 dies ad depositum judiciale regii hujus fieri comportando liciti quinto securitas demonstratur, plus offer nei d'yn- dentur, & alio plus offerens creditor in hærentia his bonis onera pro rata oblati' p' ti in se suscipere t' n' bitur, in quantum editores aut stipulat' m forte evocati' c' t' em credim solutionem accipere detrectent, liberum tamen, quo cuique relicto modo, sese cum aliis creditoribus & hærentibus bonorum quo ad summam quidem in his bonis hypo- thecat' s' co formiter Cæs. Judiciario § 436 intelligere; qua propter hoc motu etiam omnia, & singuli in præfata bona Charlecz & Grabianowice hypothecari credi- tores ad hoc fori comparatum pro eodem licitationis termino die 10 se. t. a. c. quin special' m ademptionem prætolentur, hisce ad insinuanda jura sua additur adeo, ac a c'us ii, qui se in præfixo termino non sistent, & jura sua non insi uaverint, nec contra emptorem, horum ce bonorum, aut eorundem susceptorem nec contra, seu ad ipsa hæc bona jus amplius se habere, sed suam satisfactionem ex pretio venditio- nis aut alia debitorum substantia quærere debere sciant. Datum Lublini 3 Junii 1799.

Ig. Pietruski.

Purtscher..

Reinheim.

Ex Consilio Cæs. Reg. Fori Nobilium Lublinensis
Galiciæ Occidentalis

Dostenberg.

JW. Stefan i Ewa Starów Dembowscy w Krakowie na ulicy S. Jana mieszkający zapobiegając swemu uszkodzeniu izby kto ze służących a conto i h od kupcow, rzem- iesniat' m, szesnaskow lub kogo bacz' innego nie brał towarow na kredyt, uwiadomaia z e nigdy takowego zlecenia stozacy na reistr' brania ze sklepow ul' maia ow- b' zem w swyotke gotowemi pieniadami placic winni b' d' a, podale się tedy to dowia- mości w szesnask' m w tym celu aby kiedy niebyli o takowe d' ugi napastowani które ni- gdy ich do tyc yé nie b' d' a mogly.

C. K. Sąd szlachecki Krakowski Galicyi zachodniej oznajmia tym Edyktem Panu Karolowi Głębockiemu, że Pani Zofia z Dłuskich Głębocka u sądown tych, o za-

płacenie summy 50,000 zł. pol. z prowizją, żałobę na niego podała, i o pomoc sądu ile sprawiedliwość wymaga prosita.

Gdy zaś sądy te, nie mając wiadomości gdzie obżałowany reside, lub czy wcale w C. K. państwie b. dziedzicznych znajduje się, iemuż Karolowi Giebeckiemu adwokata tuteysz. go P. Męciszewskiego, i jego szkodę i jego kosztem zastępcą postanowiony, którego proces ten podług przepisu orygnacyi sądowej rozpoczęto się i ukończony będzie; on przeto edyktem niniejszym tym końcem upomina się: ażeby w czasie przyzwolonym sam stanął albo jeżeli jakie ma prawa swego dowody, te następcy wyznaczonemu wcześniej przesłał, albo nakoniec innego sobie patrona obał, tego sądom tuteyszym wymienił i podług przepisu tych środków prawa używał, które do jego obrony za najskuteczniejsze osądzi; gdyż w przeciwnym razie w s. lka niegodną się z zaniedbania wynająć mogącą, a imby sobie podług opiewu C. K. praw, przypisać musiał.

Pod niobytność Jasn. Wiślniżnego Prezesa,

Kraufs

Joz. de Cronenfels.

Chrastianski.

Z Rady C. K. Sądow Szlacheckich Krakow: Galicyi Zachodniej
W Krakowie d. 5 Sierpnia 1799.

Elsner.

Licytacja Dobr Ziemiskich.

Z rezolucyi komisji bankowej przez Najjasniejsze dwa dwory Cesarskie i Krolewskie Pruski wyznaczonej dnia 9 miesiąca Marca 1799 r. zapadłej, w Warszawie agitującej się. Administracya mafsy kredyalnej zmarłego Karola Schultza bywzego bankiera Warszawskiego; nawiadomia Przesw. Publiczność, iż Przesw. Regencya Warszawska pod dniem 8 mca Lutego, roku bieżącego z podpisem J. W. de Meyer prezesa teyże Regencyi w tych słowach wydała publiczne obwieszczenie:

Podajemy niniejszemu do wiadomości, iż na listonę głównę tuteyszey bankowej Komisji iyi dobra Łomienki i Młociny, do Mafsy konkursowej bankiera Schultza należące, w powiecie Warszawskim leżące, których wartość podług orygnacyi autentycznej kopii taksy, to jest: Młocina 41,275 talarow, 18 srebrnych groszy, a Łomienka 66,997 talarow, 15 srebrnych groszy ustanowiona jest, i które dotąd wspólnie posiadane były, a osobna publicznie więcej dającym sprzedane być mają. Dajemy przeto takowe wzywe rzezzone dobra Młociny i Łomienki do sprzedaży, kupić one o chote mającym, wraz z wszelkiemi do nich przyległościami, prawem i jurysdykcyą tak, jako takowe wzywz wzmiankowanej intrzacie opisane są z taxowaną sumną, to jest: 41,275 talarow, 18 srebrnych groszy, i 66,997 talarow, 15 srebr. gro., wzywając wszystkich tych, którzyby rzezzone dobra z przyległościami kupić intencyonowani byli, a którym prawo oneż posiadać dozwała, i podług offerencyi byli w stanie zapłacenia, niniejszym, aby na terminach trzech, to jest: 24 juni, 24 7b is i 24 2bms 1799 przed nominowanym komisjarzem, regencyi konsyliarzem Baumann do licytacji wyznaczonych, z którym trzeci ostatni prekludującym jest, w tuteyszey krajowej regencyi, o godzinie 9 ranney, albo osobicie, albo przez jednego z liczby tuteyszeych justic komisjarzy (do czego wam się kryminalni konsyliarze Kryeger i Restoiner, konsyliarze wyzsi akcyzy i cła Kostorowski i Szulce, oraz justic komisjarze v. Winterfeld, Kolbeim, Włokka, Klettke i Rinke nominują się) mającego być obranego specjalnego plenipotentą, stawili się, oferty swe podali, a potom oczekiwali, iż plus licitans, za poprzedzającym wprzody zezwoleniem wyzey rzezzoney bankowej komisji niezawodnie przybiadło onych, zyskać ma, i na późniejszy petym oferty żaden dalszy wgląd wzięty i zwrcony nie będzie. - Protokoly orzedowe nakoniec, na fundamencie których wyzey wzmiankowana taxa dobt tych sporządzona jest, mogą być każdego czasu w archiwum naszej tuteyszey Południowo Pruskiej Regencyi: wzywane. Dnia 29 miesiąca Marca 1799 roku.

Karol Szulborski prokurator mp.

Jon Proczyński administrator mp.

Jon Müller administrator mp.

Andrzej Paacygiewicz administrator mp.